

illius unitatis multitudine finita cuius maxima est, et non est
 infinita: quod arguitur, proinde que infinitum in actu. *¶* pars dicitur
 quod supra multitudinem unitatis finitae maxime, alij potest dari infi-
 nitum; aliter ea multitudine finitae maxime, non est maxima
 ut potest videri ipse dari alia maior, hanc potest ipse per addi-
 tionem aliam esse maiorem, ut tamen remaneat in eo finitum: quod ex
 additione illius unitatis, est infinita multitudine omnium finitae
 maxima. Dicitur itaque de parte, quod ex additione finitae, nequit
 finitum addi infinitum.

Breviter etiam conueniens, nempe quod si posset
 multitudine aliqua finitae omnium maxima, quae peruenit quod
 sit gradatim ab Angelo, et a qua ad infinitum, fieret immediate
 transitus: ratio est, quod si datur numerus finitum, infinito: unde, non
 potest successive numeratione ita perueniri infinitum, ut tandem deue-
 niatur ad multitudinem unitatis finitae maxime, quoniam quilibet
 numerus, qualibet multitudine assignata, assignari potest alia, et alia
 maior in infinito.

Nota hoc argumentum etiam esse in infinitum exterioris
 in triangulo pyramidalis infinite exterioris, cuius figura videtur
 potest in maxime. Datur autem, similiter, non potest dari lineam
 unitatis finitae maxime, et a qua fieret immediate transitus ad infi-
 nitum, ut non datur exteri finitum immediate unitate: qualibet igitur
 linea designata semper est assignabilis alia et alia ma-
 ior sine fine. Nota insuper hoc argumentum etiam militare in in-
 finitum finitae.

Subiecto II. arguta de infinitum exterioris, et interioris

solbuntur.
 Obiectum: primum, si substantia, exigens infinitum quantitate: item, si
 corpus mathematicum est figura quae clauditur finitum: quod nec
 corpus materiale, nec mathematicum potest esse infinitum: quod requiritur
 corpus infinite exterioris. Non, utrumque item maius, quod ad
 hoc, non est demonstratum, dicitur quod substantia materialis, quod

lapidis, constantis infinitum partibus integritatibus, alij propterea
 deberetur infinitum quantitate, commensurata infinitudine partium.

2. a. si, quae si corpus mathematicum est quantitate, non figura
 va. tales quae a mathematicis tale corpus dicitur potest
 atque illa figura, ut bene ait Euclides, lib. 1. prode quod ita
 non, est in figura est si corpus mathematicum, illius licet
 dicitur dicitur, poterat videri illius corpus, quod adhuc videtur
 corpus ipse, quod potest est a. probabilem sententiam, et neque male
 est, neque mathematicum.

Obiectum 2. supponimus deus facere infinitam
 multitudinem montium, et quod in quolibet monte, ponat vix tantum
 hoc, detrahat de inde montes, et ponat hoc, qui ut patet sunt
 infinitum, successive, vix potest alij, in hoc casu hoc dicitur
 spatium infinite montium, quod montes, modo sic: spatium illud, non
 occupatum, est huius spatium minor occupatum ab hominibus: quod
 est eorum infinitum hominum assignari potest huius, quod est a. ratio in
 finitum.

Suppono casu dicitur autem: spatium, non occupatum, est huius casus,
 nobis hoc: in casu hoc non, et similiter ad casum. 2. ratio infinitum
 et quod habeat hoc in totum potest, hoc est dicitur: si esse, illos
 haberet, potest successive perueniri, non. et quod, habeat hoc casum
 natus, seu non, dicitur: sic intra paucos huius casus, potest
 dari infinitum Angelorum multitudine perueniri.

Item inter hoc et la-
 pidis quod sunt quod infinitum species alij, quae speciebus huius, et
 lapidum clauduntur, velut, huius, nempe casus: non, esse, illi species
 quod dicitur per hoc et lapidum quod. Non autem, cur infinitum
 non, debeat casum huius casus, est quod. ad ratio infinitum solus sequitur
 quod semper maneat aliquid, quod successive perueniendi, quoniam
 in quibus hoc assignatur: hoc autem, suspensibilis subiectum per
 hoc sequitur, quod dicitur huius casus.

Obiectum 3. ponamus lineam

Dei. 2. qd sit polis, gradus infite intensi: q. & motus locali
infite relax, proinde que instantanei, & magis motus successivi. 3.
qd est polis, caliditas infite intensi: q. intensissimus gradus
caloris, est essentia infite affectus. 4. qd de facto daturus in igne
inter infite calorem.

Disputa 13. sequitur: est polis, & sitis. Ex cap.
infinitudinis, n. separatis. Sed, ex alio cap. n. q. transeat: ea ratio
n. repugnaret. ex titulo infinitudinis, id est talis infinitudinis, que
est apprehensiva Dei. Unde n. loq. licet ee, ea ratio est
infite intensi, n. est tan perfecta, ac est ipse Deus, qd natus
erat, ut est Dei apprehensio.

Ad 13. duo anti, n. loq. relatiu ee,
motus debet ee x. n. motus qui est essentia. Successivi: unde
licet, est summe relax, n. est in insti. Ad 13. duo anti,
disputa coram: est essentia infite affectus. Geometrica & 13. quid
dicitur, arithmetica & ipse n. et 13. sequitur: licet ee, caliditas, in
debetur intere proportionalitatis igne sit ipsius proprietatis, non
tam, calor infite, qui, n. est supra ignem, n. et unum
que agentis naturalis.

Demum obverta, qd homo habens gratia infite
intensi, potest mereri, alio gradus gratia, cu potest infite augeri
& dicitur: qd si dilatur ee datus fuisse omni gratia, potest
dici, tunc, n. mereri auctentis, ex defectu sui, n. ex defectu ope-
ris. Obverta item, qd dignitas infite, gratia infite intensi, n. est
est infite dicitur, proinde que infite intensi, n. est respectu per-
sona de offensa, gratificanti que offensa: unde potest ea gratia
satisfacere de condigno pro peccato lethali; n. ad Theologos,
aliena quae sunt d. dicitur, n. v. q. maxima, q. quidem dicitur
l. dumtaxat minima: maxima erudit dicitur, ut ig patebit.

**Sectio IV. an sit polis creatura omnium ma-
xima, aut omnium minima?**

Nota 1. quibus nec potest ee pfectio accidenti, qualis est
pfectio illius creaturae. In qua Deus collocaret oia dona gratia, h.
gratia. Ita nec de pfectio morali in qua cori Theologos senten-
tias d. dicitur, & seraph. Bonavent. tenet de facto datur creatura
omniy maxima, nempe, Beatiſſimę Virgini **MARIAM**, domini
n. q.

Potest qd, de pfectio inae & essentia, an minima, sicut in pfectio
inae videtur planta excedit lignum, sicut in pfectio sensu
equi excedit plantam, & homo in pfectio rati excedit equum; ita
in infite ascendit pfectio, quia inquit descendit ad speciem
que ab alia, n. excedatur.

Aliis tunc, sicut dicitur proponi, nempe,
an inter creaturae poles qui dicitur ee infite, datur aliqua spe-
cies pfectio ee substantialis, adeo pfectio, ut ee oia, alia creatura
pfectio excedat in pfectio. Sive autem hoc, n. ee illo modo propo-
tur, idem semper inquitur, n. ee vera, idem est inquitur
an sit polis creatura omnium pfectissima, ac inquitur, an que-
libet creatura quantum pfectio designata, potest alia & alia per-
fectio in infite assignari?

Nota 2. dupliciter potest huiusmodi
creatura ee maxima, h. potest, h. nate. Dicitur maxima potest si adeo
pfectio sit, ut nec ab alia excedatur, nec patiatur n. equalis
in sua specie. Dicitur maxima nate, si taliter sit perfecta
ut licet repugnet, n. patiatur paritatem equalis.

Dico 1. imposita est
creatura omnium maxima. Ita d. dicitur, Eximius Notet & quot
quot videntur prout agunt d. dicitur, h. dicitur, 3. sec. 2. dicitur
Durandus, Thomae & solus alio. De pfectio: qualibet creatura
a se facta, potest Deus facere alig pfectio n. loquendo: q. qua-
libet creatura assignata alia est pfectio polis: qd imposita est al-
qua, que sit omnium pfectissima. Cui leg. l. sunt, an est, dicitur.